

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nilammoni Diacono medico. 71.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡρῆν, ὡς ἰδὼν τὰς λαῖς χρησμούς, ἀ-
 ροποιῶν λογοποιῶν νομίζεν. τὰς δὲ
 τῆς θεοῦ ἰσχυρῶς ἀφαιρέτας ληθεῖν ἑπο-
 λαμβάνειν, καὶ χεῖρ πᾶσις ὁμοῦ ἡλι-
 κίας τε, καὶ ἀξίας ὁπποῦν ἔχον. τίς
 οὐδ' ἔδακρύσει; τίς ἔκαταθελύσσει;
 ἔ μόνον αὐτοί, ἀλλὰ καὶ τὸν τέταρτον
 εὐαγγέλιον ἱεροσολίμου ἐμπροσθεν πολλῶν
 ἑσπέρων. δεινὸν μὲν γὰρ τὸ ἐν τοῖς
 ἀγγέλοις καὶ ἀφανέσι τελευτῶναι πᾶσι
 τοσούτοις καταμολυθῆναι κακοῖς. τὸ
 δὲ καὶ εἰς ἱεροσολίμου εἰσέλασθαι ἰδόντων,
 πᾶσιν δεινότερον ἴσμεν οὐ ταῦτα, καὶ
 συνεχῶς ἀκούοις ὀλοφύρομεθα, καὶ
 ὠδυνουῖτες ὅτι ἐπαυσιμέθα. ἀλλ'
 ἔδωκεν ἡμεῖς ἕως ἀν' ἐμπνέωμεν. μὴ
 γὰρ δι' ὡς ἀπλοῦς διδάσκειν περὶ
 τὰ μὴ τε λήθη, μὴ τε σιγή ὠδυνου-
 ναι δυνάμεθα. πῶς μὲν γὰρ ὡς ἡμι-
 θῆτα τυγχάνοιμεν, ἀνακαλοῦνται.
 πῶς δ' ὡς νεκρὸν καταθελύσσειν, ἀλλ'
 ἔτε ὅτι αἰνοῦν, ἔτε ἔτοι ἀνύσιν, ἀλλὰ
 γέλωτα παρ' αὐτῶ ὀφλισκάνουσιν.

Νεϊλάμμωνι Διακόνῳ ἱατρῶ. σα.

Ὅτι μὲν φιλήθρως ἔστιν ὁ θεός,
 μάλ' ἀκεῖν ὡς οἶδα, ὅτι δὲ καὶ ἀπα-
 τῆ δικῆς σφοδρότατος τοῖς τῆς φι-
 λανθρωπίας καταφρονήσαντας, καὶ αἰ-
 ἱεραὶ χρησιμῶσι γραφαί, καὶ τὰ
 ἀράγματα μαρτυρεῖ. τίς γὰρ πᾶν κα-
 τακλυσμοὶ ἐπέηγα; τίς τὴν σοδομι-
 τῆς μετὰ τῆς οἰκιστῶν ἐπέηγα; τίς
 τὴν τῶν ἱεροσολίμων μετέλθε; τίς τοῖς
 ἰσραήλ ἡ χμαλώτευσεν, καὶ πανταχοῦ
 γῆς ὡς δραπέτας καὶ μαστιγῆς ἀφίηγα-
 γας μὴ ποῖναι τῆ φιλήθρως μόνον
 θάρρους ἀμαρτανῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν
 διανοήσαντες ἐνοσοῦντες γνωσιμαχῶν,
 ἵνα καλεῖσθε ἡμῖν ὀφθῆ φιλήθρως.
 ἡ γὰρ τῆς ἀρετῆς μετάνοια, εὐ-
 λογον ὠδυνουῖται τῶ κριτῆ τῆς φι-
 λανθρωπίας τὴν ὁδόν.

Ἡρακλίῳ ἐπισκόπῳ. σβ.

Οἱ ἐκόντων ἄρχοντες, ἔτοι μοι

cessit, ut & diuina oracula, futiles quasdam
 nugas & præstigias esse censeat, & eos, qui
 ipsum officij sui adinonent, delirare exi-
 stimet, ac denique omnes cuiusvis ætatis
 ac dignitatis perulantly infectetur. Quis-
 nam igitur non lachrymas mittat? quis nõ
 lugeat, non ipsum duntaxat, verum etiam
 eum, qui sanctum sacerdotium ipsius fidei
 committere minimè veritus est? Nam cum
 graue atque atrox sit, eum etiam, qui in-
 ter gregarios & obscuros censeatur, tot vi-
 tiis contaminari: tum verò grauissimum
 atque atrocissimum est, eum, qui in sa-
 cerdotium inuasit. Hæc igitur scimus, at-
 que assidue audientes, ingemiscimus, nec
 eum monere desistimus, nec verò, quan-
 diu spirabimus, desistemus. Neque enim
 tu, ut ignaros, ea docere coneris, quæ nec
 obliuioni, nec silentio mandari possunt.
 Quidam enim eum, ut media ex parte exa-
 minem, ad meliorem mentem reuocant.
 Quidam autè ut mortuum & extinctum
 lugent. Verum, nec illi, nec isti, quicquam
 proficiunt, verum risum ipsi excitant.

Nilammoni Diacono medico. 71.

Quòd quidem Deus ad humanitatem
 & misericordiam propensus sit, perspicit-
 simum habeo. Quòd autem acerbissimas
 etiam ab iis, qui ipsius misericordiam
 contemnunt, pœnas exigat, tum sacræ Scri-
 pturæ docet, tum res ipsæ testantur. Quis-
 nam enim diluuium induxit? Quis Sodo-
 miticam terram vnà cum incolis concre-
 mauit? Quis Hierosolymam persecutus
 est? Quis Iudæos in captiuitatem rede-
 git, atque in omnes terræ regiones velut
 fugitiuos ac verberones seruos circume-
 git? Quamobrem ne benignitate ac mi-
 sericordia sola freti peccemus: verum ius-
 titiam quoque cogitantes, respiscamus:
 quòd illic quoque benignum ac facilem se
 ipse nobis præbeat. Siquidem animi res-
 picientia æquam Iudici facilitatis ac mi-
 sericordiæ viam aperit.

Ἡρακλίῳ ἐπισκόπῳ. 72.

Qui volentibus imperant, ij demum

K k iij